

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Dyrekcja i Administracja Wydawnictwa: Ul. Królewska Nr. 5. Telefon: Centrala P. A. T. — 552-80. Redakcja i ekspedycja Ul. Miodowa Nr. 22. Telef. redakcji 11-44-05. Telef. ekspedycji 11-75-28. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do godz. 12 w pld. Konto czekowe w P.K.O.—730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BIAŁYSTOK, Sienkiewicza 27, tel. 15-86; BIELSKO, Śl., Trzeciego Maja 8, tel. 27-32; BRZEŚĆ n. B., Pułaskiego 1; BYDGOSZCZ, Grunwaldzka 7, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 21, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23, tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Mikołajska 32, tel. 10499 i 10500; LUBLIN, Kościuszki 3, tel. 16-57; LWÓW, Akademicka 15, tel. 20 i 45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Marcinowski 23, tel. 28-57 i 28-58; SOSNOWIEC, Dębińska 11, tel. 11-99; STANISŁAWÓW, Szajnochy 4, tel. 287; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Wileńska 14, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 168. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 maja 1933 r. o powiększeniu ilości stanowisk notariuszów przy wydziale hipotecznym sądu okręgowego w Łodzi.

Rozporządzenie Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 22 maja 1933 r. w sprawie wykonania konwersji wierzytelności długoterminowych, zabezpieczających listy zastawne i obligacje, oraz konwersji tych listów zastawnych i obligacji. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 maja 1933 r. Nr. 39, poz. 314).

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 9 maja 1933 r. o udzieleniu Katolickiemu Uniwersytetowi Lubelskiemu prawa nadawania niektórych niższych stopni naukowych. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 4 czerwca 1933 r. Nr. 41, poz. 327).

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

168.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 30 maja 1933 r.

o powiększeniu ilości stanowisk notariuszów przy wydziale hipotecznym sądu okręgowego w Łodzi.

Na podstawie art. 4 ustawy notarialnej z 1866 r. zarządzam co następuje:

§ 1.

Ilość stanowisk notariuszów przy wydziale hipotecznym sądu okręgowego w Łodzi powiększa się o trzy.

§ 2.

Zwija się jedno stanowisko notariusza przy wydziale hipotecznym sądu grodzkiego w Łodzi z siedzibą w Łodzi.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1933 r.

Minister Sprawiedliwości:

(—) Czesław Michałowski.

—oOo—

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości

z dnia 22 maja 1933 r.

w sprawie wykonania konwersji wierzytelności długoterminowych, zabezpieczających listy zastawne i obligacje, oraz konwersji tych listów zastawnych i obligacji.

Na podstawie art. 12 i 17 ustawy z dnia 20 grudnia 1932 r. o obniżeniu oprocentowania

i przedłużeniu okresów umorzenia wierzytelności długoterminowych, zabezpieczających listy zastawne i obligacje, oraz wydanych na podstawie tych wierzytelności listów zastawnych i obligacji (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 950), postanawia się, co następuje:

§ 1. Konwersja wierzytelności hipotecznych, postanowiona ustawą z dnia 20 grudnia 1932 r., będzie ujawniona w księgach hipotecznych na jednostronny wniosek instytucji wierzycielskiej bez zgody dłużnika, niższych wierzycieli hipotecznych oraz innych osób, mających ujawnione prawa w księdze hipotecznej.

Wpisy o toczącym się postępowaniu spadkowym, o ogłoszeniu spadku wakującego, o ograniczeniu zdolności właściciela nieruchomości do działań prawnych, o wszczęciu sporu co do własności nieruchomości, bądź co do wierzytelności konwertowanych, ani żadne inne przeszkody, wynikające z treści księgi hipotecznej, nie tamują ujawnienia konwersji czystym wpisem.

§ 2. Do wniesienia do księgi hipotecznej wszelkich wpisów, przewidzianych ustawą z dnia 20 grudnia 1932 r. i rozporządzeniami wykonawczymi do niej, ze skutkami w stosunku do całego obszaru nieruchomości, obciążonego podlegającymi konwersji wierzytelnościami, nie stoją na przeszkodzie jakiegokolwiek ostrzeżenia (adnotacje) o wywłaszczeniu, wykupie lub parcelacji danej nieruchomości w jakimkolwiek trybie, a w szczególności ostrzeżenia zapisywane na mocy: ustawy z dnia 13 marca 1929 r. o umowach sprzedaży lub przyrzeczeniach sprzedaży nieruchomości ziemskich na obszarze sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie, ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o uregulowaniu stanu hipotecznego nieruchomości oddanych w toku parcelacji w posiadanie nabywców na obszarze województw krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego, ustawy z dnia 13 lutego 1932 r. o ujawnianiu hipotecznym zezwoleń na parcelację gruntów i ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o uregulowaniu prawa własności gruntów, oddanych w drodze parcelacji w posiadanie nabywców na obszarze województw centralnych i wschodnich.

§ 3. Przepisy statutów instytucji wierzycielskich nie mogą być przeszkodą do wykonania konwersji, przewidzianej ustawą z dnia 20 grudnia 1932 r.

§ 4. W księdze hipotecznej ulegają ujawnieniu:

a) pozostający do umorzenia kapitał wierzytelności hipotecznej, po odliczeniu kwot kapitałowych, zawartych w ratach płatnych przed terminami wskazanymi w punktach a, b i c art. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1932 r.;

b) wszelkie inne należności dodatkowe.

We wpisie hipotecznym uczyniona będzie wzmianka, że zaległościom od pierwotnej sumy nominalnej wierzytelności, podlegającej konwersji, służy, w granicach określonych w art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 810), równe pierwszeństwo z przeniesionym do nowego okresu umorzenia kapitałem wierzytelności. Do wzmianki tej stosują się postanowienia § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Instytucja ma prawo zaokrąglić przenoszony do nowego okresu umorzenia kapitał każdej z wierzytelności wzníž lub wzníž nie więcej, niż o połowę sumy wypuszczonego przez instytucję najniższego odcinka konwersyjnego listu zastawnego lub obligacji danej serii (emisji). W każdym jednak razie instytucja ma prawo zaokrąglić każdą z tych wierzytelności w granicach do 200 zł lub równowartości tej kwoty w innych walutach. W przypadku zaokrąglenia wzníž instytucja ma prawo żądać od dłużnika spłaty kwoty, o którą zmniejszono wierzytelność, przyczem kwota ta ulega ściąganiu razem z należnościami instytucji w terminie lub w terminach, ustalonych przez tę instytucję.

W przypadku zaokrąglenia wzníž instytucja winna zaliczyć kwotę, o którą zwiększono wierzytelność, według swego wyboru: na poczet zaległości lub najbliższej należności z tytułu rat.

§ 6. Ujawniając wierzytelności dodatkowe, przewidziane w art. 16 ustawy z dnia 20 grudnia 1932 r., instytucja ma prawo żądać ujawnienia wszelkich obowiązków, nakładanych na dłużnika zgodnie ze statutem przy zaciąganiu pożyczki długoterminowej, nie wyłączając odpowiednich zapisów kaucyjnych.

§ 7. Instytucja może żądać ujawnienia konwersji wszystkich jej wierzytelności, obciążających daną nieruchomość, i ujawnienia wierzytelności dodatkowych w jednym wniosku.

We wniosku tym może być zgłoszone również żądanie przerachowania wierzytelności w myśl art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855).

§ 8. W okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie konwersja wierzytelności hipotecznych ulega ujawnieniu przez wniesienie odpowiednich treści do kolumny zlewkowej działu IV wykazu hipotecznego. Zapis wierzytelności dodatkowych z mocy art. 16 ustawy z dnia 20 grudnia 1932 r. może być dokonany bądź przez wniesienie odpowiednich treści do kolumny głównej działu IV wykazu hipotecznego z odpowiednią wzmianką o pierwszeństwie, przysługującym tym wierzytelnościom dodatkowym, bądź przez wniesienie do kolumny zlewkowej tych działów odpowiednich treści — albo samodzielnych albo wspólnych — dla każdej wierzytelności głównej i dodatkowej.

W okręgach sądów apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu oraz w okręgu sądu okręgowego w Katowicach zapisanie stopnia pierwszeństwa dodatkowych wierzytelności z mocy art. 16 ustawy z dnia 20 grudnia 1932 r. nastąpi bez przedstawienia listów hipotecznych, wydanych co do praw rzeczowych, wpisanych już do księgi gruntowej. Jeżeli list hipoteczny zostanie przedłożony później — urząd ksiąg gruntowych powinien na nim zaznaczyć wpis stopnia pierwszeństwa.

Sporządzenie listu hipotecznego na dodatkowe wierzytelności z mocy wyżej powołanego art. 16 następuje na jednostronny wniosek instytucji. Koszt sporządzenia listu hipotecznego ponosi dłużnik.

§ 9. Części wierzytelności Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie, odpowiadające poręczonej przez Skarb Państwa części serii 8% listów zastawnych dolarowych z roku 1924 (§ 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 6 lutego 1933 r. — Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 48), będą zahipotekowane, jako udzielone w tych poręczonych 8% listach zastawnych, z tem zastrzeżeniem, że dłużnik (stowarzyszony) obowiązany będzie płacić tytułem odsetek jedynie 4½% w stosunku rocznym, różnicę zaś oprocentowania w wysokości 3½% w stosunku rocznym ponosić będzie samo Towarzystwo.

We wpisie uczynione będą wzmianki: a) że w przypadkach, gdy ustawa (statut) Towarzystwa zezwala na spłatę części lub całości wierzytelności w listach zastawnych, spłata części wierzytelności, odpowiadającej poręczonej przez Skarb Państwa części serii, może być dokonana jedynie w 8% listach zastawnych tej serii, poręczonych przez Skarb Państwa; b) że przedterminowa spłata części wierzytelności, odpowiadającej nieporęczonej przez Skarb Państwa części rzeczowej serii, może być dokonana dopiero po uprzedniej spłacie części wierzytelności, odpowiadającej poręczonej części tej serii.

§ 10. Wierzytelności długoterminowe, niehipoteczne, na których podstawie wypuszczono obligacje, ulegają konwersji nawet w razie niewydania przez dłużnika dokumentu uzupełniającego. Instytucja ma jednak prawo żądać od dłużnika dokumentu uzupełniającego.